

ni neid omima Poia Issaaki Selga, ja
wōttis entiese Kātte, Tuld ja Nugga; ja
need mollemad läksid nenda ühtlae. Kui
sure Süddame. Kurwasussega suin Abraam läks, wob iggaufs arvata; ag-
ga temma līst ja Lotos Jummal peäle
jäi siiski kindlaks. Sepärast, kui Issaak
temmalt küssis ja ütles: Mo Issa! wa-
ta suin on Tuld ja Puid, agga kus on se
Tall Pölletamisse. Ohwiks? Siis Abraam
ütles: Küllab Jummal kutsub
ehk matab ennesele ühhe Tall Pölletamis-
se. Ohwiks, mo Poeg!

§. 122. Ja nemmad tullid señna Pal-
ka, mis Jummal temmale olli nimime-
sand, ja Abraam teggi señna ühhe Altar-
i, ja seadis need Puud walmis, ja sid-
dus omma Poia Issaaki pinni, ja panni
tedda Altari peäle nende Pude peäle, ja
wōttis jo Nugga, et ta piddi omma Po-
ta

ia ärratapma. Agga sūs Jehowa In-
gel hūdis temmale Taewast: Abraam,
Abraam! ärra pistu omima kāt se Poisi
Püge, ja ärra te temmale middagi, sest
nūud tean minna, et sa Jummalat Far-
dad, ja et sa sinna alnuist Poega ei olle
muiste mitte ärrafeelnud. Ja Abraam
sots ommad Silmadi tilles, ja nāggi,
et üfs. Jāär olli temma tagga omma
Earmedega plnni Röggadikus, ja Ab-
raam läps ja wōttis se Jāra ja ohwer-
das sedda Pölletamisse. Ohwiks om-
ma Poia Alsemel.

§. 123. Mikspärast piddi Jummal
nūud Abraami ni raskesti kusama? Ei
mitte sepärast, et Jummalale temma
Süddame-mötted teada saaksid, sest
Jummal teadis sedda keik ette ärra (§.
90 91.); wād Abraam piddi lisse sest
kunda sama, et temma oleks walmis
keik